

בס"ד. אור לערב חג השבועות ה'תש"מ. הנתת התי' בלתי חנוכה

בשעה שהקדימו ישראל נעשה קושמע באו ששים רבוא שר מלאכי
 השדה זכר אחד ואחד מישראל קשרו זו שני כהרים א' כנגד
 נעשה וא' כנגד נשמעו. וידוע דיוק רבוהינו נשיאנו בוחזק⁽¹⁾ דהנה
 כתיב צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו
 ביום חתונה זו, וארז"ל במד"ד כל שלמה האמור בש"ש קאי על
 חקב"ה, מלך שהשיגו שפלו, ואמו קאי על כנסי' וכוונתו 55' לא זו
 מחבבה על שקראו בתי כו' על שקראו אמו כו' הודי שכנסי' נק'
 אמר, וביים חתונה זו מ"ח, 6, וא"כ פי' בעטרה שעטרה זו אמו הוא
 שבמ"ה עטרו והכתיבו נש"י עטרה (חקב"ה) והיא במד"ד חו"צ ב"מס'
 שבת (במסוג' דמ"ה) מוכה שבמ"ה עטרו את כאו"א מלש"ה ב"ב,
 כהרים, וא"ר נא, בעטרה שעטרה זו אמו ביום חתונה, דבמ"ה עטרה
 כנסי' עטרה חקב"ה. ובמד"ד פ' קדושים א"י ונתן בראשו ושחית נתן
 בני המדינה זו, עטרה, זה עשה המלך, נספ' א' ונתן בראשו ושחית נתן
 בראש בניו. כך העיונים מהמורה הוא ע"י חמלאכס (כמו במס' שבת
 ממד"ד זה משמע שהמורה הוא ע"י חמלאכס) ונתן בראשו ושחית נתן
 שבת, וגם לפ"ז צ"ל מהו בעטרה שעטרה זו אמו חיינו כנסי' וגם
 מהו ענין ג' כהרים כו'.

אך נקודה הבאור בזה, שיש ב' אופנים בכך ענינים אלו, כפי
 שהענין הוא מלמעמ"ס וכפי שהוא מלמעמ"ע. ומלמעמ"ע
 הסדר הוא כפי שבעטרה שעטרה זו אמו, שיש"ה מלש"ה
 חקב"ה, וכאמור מ"ס קושר כהרים קונו מתחלתו של ישראל.
 ואח"כ נתן חקב"ה ד"ל, במלים בראש בניו.

(1) - 566

וזו בשעה שהקדימו ישראל נעשה קושמע כו' אחד כנגד נעשה ואחד
 כנגד נשמע, וזכר"ה החכמה ח"ה ע"ה בנ"י שאמר נעשה
 ונשמע, וחזק"ה נעשה קושמע, וחזק"ה ח"ה ח"ה נעשה ונשמע
 חיינו מ"ע ומל"ה, נעשה חו"ע מ"ע, עשי, ונשמע חו"ע קבלת ח"ה
 בתורה לא באופן של עשי, צ"ח. ולמעשה מזה, הנה נעשה ונשמע
 חיינו מורה ומצוות. נעשה חו"ע מעשה המצוות, דעשי, לצי"א, המעשה
 הוא חקיקה, ונמבואר בארובה בספר תניא קיישא 10 שאפ"ז אם לא
 ניתן יצא חובתו, כי המעשה הוא חקיקה, ונשמע חו"ע חתורה,
 שעיקרה הנה והשגה ושמיעה.

- 1) שבת פה, א. 12. ר"ה קודשים לח"ש - דרפס בהוספות לסה"ב חק"ב
 ח"א ע' שו. ר"ה צאי"ר כהרים ע"ה ע' קנא. סה"ב ח"ש"ח ע' 201. (3) שה"ש
 ג, א. 4. ראה שהש"ר ע"ה פ. שם א. א. ועוד. (5) שהש"ר ע"ה פ. שם. (6)
 שהש"ר שם. הענין כו' ב. 7. ויק"ר ספ"ד. (8) מקומות שנסמנו בהערה 2.
 (9) ראה בהוספת כהרים ח"ש"ח ע' 202. (10) פל"ה.

והנה המשכה זו דכתי' לא יספר פועלה גם בבחי' המספר, וכמ"ש
 והי' מספר בני' אשר לא ימד ולא יספר, שהמספר גומא הוא
 בבחי' כפי מספרו. ויבין זה ע"פ מה שמבאר ב"ק ארמו"ר הת"ע
 בספר החקירה בענין ב"ג, דכ"כ ג אינו נוגע אם יהי' אחד פחות או
 אחד יותר כי בב"ג הכולה שכא"א גומא הוא בבחי' כפי ג, וע"ז
 הוא גם מש"ג והי' מספר בני' אשר לא ימד ולא יספר שכא"א מהם
 גומא הוא בבחי' לא ימד ולא יספר, כתי' ב"ג. וע"ד המבואר בני
 ספ"ה 28, שענינה הוא המשכה המוחין במדות, אבל ע"י ספירה וע"ז
 מגיעים ליום החמישים, כתי' שער הנו"ן שלמעה צמרי מהמ"ס
 שערים, כתי' לא יספר, וכיין דמספר חמישים נמשך ע"י ספירה מ"ס
 יום, מוכן מזה שגם המ"ס יום מתעלים בבחי' זו, וע"ד המבואר בענין
 חקיקה דרשב"י ב"ג בעומר (שמוה מוכן גם בנוגע לחג"ה ש,
 חקיקה דהבעש"ס וידו המלך, כדאי' בגמ' 29 שר"ז מה בעצרה),
 דביום החקיקה עושה צמח בשורשו ומקורו זמעי, מע' ביום המעלה
 כל עמל האדם שעמלה נמשך בחיינו. דזה כולו גם מה שעמל בתורה
 עבודתו, שאעבודתו הוא בבחי' קטנות ונהגם שבוצע בוצע מקטעי,
 וידעו, מ"מ אינו יודע אופי עבודתו לפני כ"מ ואחר ב"מ וכל"כ
 ואעפ"כ הנה גם עבודה זו שתיא בבחי' קטנות מתעלה ביום החקיקה.

וזהו שאן את ראש כל ערה בני' גו', שצריך לחבלי' וחקיקה נש"י
 למע' יות' וזהו גם מ"ש צוהר"ה, דהנהגותיה היא בבחי'
 מקיף על המוח, חיינו שמבלי' הראש כתי', גרימורא, כתי' ומקיף,
 כתי' לא ימד ולא יספר חו"ע.

וע"י קריאה פרישה זו בחורה, בלן צ"ג בעומר לשבועות, ובל"ס
 בבית גדרף שמגדלך בו תורה ומהל"ג, ביה"כ"ג וביה"מ"ד,
 ובעמל כמה עשרות מישראל, באים בקרב ממש קליום מ"ש והי'
 מספר בני' כחול הים אשר לא ימד ולא יספר, עד זנביו פנימיות
 החורה שגם היא ניהנה במ"ה, שהי' מ"ה לא יהי' עד פעמ"ג, אבל
 על החורה נאמר 44 וחורה אור, שצ"פ בגילוי, וזה יהי' צע"פ, בקיבו
 ממש, כביא משיח צדקנו, שיצמד תורה את כל העם כתי'.

- 27) ראה גם סה"ב חק"ב ע' קנא. (28) ראה לקו"ת במד"ד י. ד. ובכ"מ.
- 29) ירושלמי ביצה פ"ב ח"ה, חגיגה פ"ב ח"ה, חובא בתו"ה אף עצרת - חגיגה
 י. א. רות רבה פ"ג, ב. 30. ראה אגו"ק ספ"ד. (31) ברכת מז, א. 32.
 ראה מגילה כו' א. 33. סה"ב ח"ש"ח ע' כג. חקמו. המשל תע"ב ח"א ע'
 שסו. סה"ב ח"ש"ח ע' 57. ועוד. (34) משלי, ו. 22.
 הנתת התי' בלתי חנוכה

ורכיועו בענין כמי נמלך בנשמותיהן של צדיקים, שישראל מושרשים קמעה מכל הגויות, ששייר צדיקים ענין ההמלכה והמיעוט (כמי נמלך), היינו קמעה מכל סדר ההשתלשלות, אפילו כפי שהוא קפי הצמזם, וגם קמעה מכל הבחי' שבדון (המבואר בשער החוד וכו' מ), על קמעה מדון המותלם, בבחי' בעל חיצון. וזהו מה שע"י הקדמת נעשה קמעה פועלים והמלכה קמעה.

ומה שאמר במלך שם שעשו לו בני המדינה ג' כהנים, דבני מדינתו של הקב"ה הם המלאכים יובן ע"פ מרדכי במס' חגיגות שאין מלאכי השדה אומרים שירה ע"ד שיאמרו ישראל קמעה חזקה שגא 22' בך וזהו כוכבי בוקר (הם ישראל) ויריעו כל בני ארצים (במקראים). ותינו שעבודת המלאכים היא ע"י עבודת בני החיה. וע"י בענינו, דע"י עבודת בני החיה או עושים בני המדינה שהם המלאכים ג' כהנים, והמלך נפל א' ונתן בראשו, שזה בעשרה שפטה זו אמו שהל כהן זה הוא ע"י עבודת בני' ושנים נתן בראש בניו. והוא ג"כ ע"י המלאכים, וזהו מה שירדו מלאכי השדה וקשרו להם שני כהנים א' כנגד נעשה וא' כנגד נשמע.

וזהו בגמרא שבת שם שם מובן, דענין זה ה' בחור הקדמון צמחו חזרה וקבלת החיות. והימים האלה נזכרים ונעשים 23, כמבואר בבבלי האר"י 24', דע"י שהענינים שהיו נזכרים כראוי ע"פ חזרה, ע"י הם נעשים ונמשכים כמו שהיו בפנים הראשונה. במעשה מובן, שכן הוא גם בכך שנה ושנה, בימי ההכנה צה"ש, החל מחז"פ, וקראו בניו יחד בעבודת האדם בימי ספה"ע, דענין ספה"ע הוא המשכת המחולך במדות ע"י פירמוד החזרה וקיום המצוות שר כהנ"א משראף, ומיחזר ע"י קיום מצות ספה"ע. וע"י וכו', ומגיעים לבחי' חושבנא, שרמא (כראי' בהר"ק 26), כחי' ויום התמשים 26 הבאה ע"י וספרתם לכם ג' שבט שבתות תמולות החינה 27, היינו ע"י מעשינו ועבודתנו 28. ושנים (מחלקים) הענין דעשרה שעשרה זו אמו בינים חזונו זה מ"ה. ושנים נתן בראש בניו, כהן א' קראו וכח"א' למלכות, ע"ד שנמשך קמעה בבחי' ע"י מתן החזרה וקבלת החזרה, שהם נעשים קמעה-בחי' ומלכים על כל העולם כולו, על כל המציאות כולה. ומחזר שמתו

19) סה"מ חר"ט ע' 48. וראה גם המשך חר"ב ח"ב ע' חקק. סה"פ פולקס שם. 20) ב"ר פ"ח, ז' רות רבה רפ"ב. 21) זא, ב. 22) איוב לח. ז' 23) אמור ס. כח. 24) ראה רמ"ז כ"ט ויקון שוכבים. חזנא נתן כ"ט על דוד (והחז"א) פכ"ט. 25) ראה חז"א זו, פס"א. 26) ראה לקי"ת במדבר י' ד ואילך. ועוד. 27) אמור כג. 28) ראה חז"א רפ"ז.

וענין הקדמת נעשה קמעה שומע הוא, דלא זו בלבד שובטל עצמו קדונו הקב"ה ע"י אמירת נשמע, היינו שומע את רצונו ומצוויו, ומקיימן בכל פרטיהן, כס"מ וע"ס, אלא שמקדים אמירת נעשה כלומר, שאינו יודע ואינו שאף ולא איכפת לו כלל מהו הרצון, כי מבטל עצמו קבעל הרצונו. דהנה הגם שהביטור, צה"תו גם היא עבודה נעלה, וע"י שמקיים כל רמ"ה מ"ע ושם"ה מ"ה, וה"י המעשה הוא העיקר, וע"י קיום המצוות הוא מתאחד עם מצוה המצוות. רמזות היא פשוט וחיונית, אבל מ"מ הביטור קבעל הרצון הוא קמעה יותר. והביטור קבעל הרצון הוא מצד הבחי' שבוטל שלמעשה מענין הרצון, קמעה מצויו של רצונו, פנימיות הנפש.

וביאר הענין הוא, הנה יודע שמשבתו של ישראל קדמה פכ"י דבריו, אפילו קדמו"צ. ומהו מובן, דע"י הביטור קבעל הרצון שלמעשה מכל הרצונו (למעלה מחז"פ) ה"ה מגפה בחי' ג'. שבמשמתי, כפי שהיא קודמת לכל דבר, בבחי' האלקים אשר נתנהו. מיוחדת עם עצומ"ה. וכמו שמאריך ה"ה 15' בענין שוש"י ע"י במחשבה שהוא כמשך האב המצויר את בני הקטן במחשבתו, פכ"י שנופל וכמ"ש בתחילתו 16', דכמו שהלך נמשך ממהו האב, כך כפיכתי נש"י נמשכו ממחשבתו וחכמתו ה', שהוא וחכמתו א'. וגם כאשר ירדו קמטה, דאז הם בבחי' ברא ברעא דאבהו 17', שהלך הוא דבר גורד מהאב ומציאות בפ"ע, מ"מ ה"ה קשורות ומיוחדות במחזות וצמחות כו'. ועד שקשר זה פועל על אופן עבודתם, שהי' בבחי' ביטול קבעל הרצון, הקדמת נעשה קמעה.

ובזה יובן ענין בעשרה שעשרה זו אמו, שההכתרה הוא ע"י נש"י. וע"י המבואר בענין המצויות עליכם 18' שבתפלה ר"ה, שהכתרה מלכו של עולם היא ע"י כהנ"א משראף וכל ישראל נשמת בגופים, ובמה בשופר, ע"י תקיעה בשופר נשמך ושמיעה קוף השופר ע"י האזון והשמיעה, דע"י פועלים קמעה החלפת הרצון למלך ע"י העולם כולו. והוא פסי שש"ש נש"י הוא בעל הרצון שלמעשה מכל הרצונו. 11) ראה לקי"ת שה"ש כב, א. 12) לקי"ת בתקותי פה, ג. חזנא מחז"ק ספ"ס. 13) ב"ר פ"א, ד. 14) קהלת כ"ב, ז'. וראה לקי"ת האיוב ע"א, ג. ר"ה מ"י רבים תשל"ה ס"ה (סח"מ) - פולקס ע' רע"ז-15. אר"ת (ב, כ) עה"ס נעשה אום. 16) פ"ב. 17) רש"י בתוכות צב, א. ר"ה ככ"ה. ח"ס יבמות ג, א. ר"ה ספקי. ע"ע שער פירק האלם פ"א. יונה אלם רפ"ב. וראה פירדוף ע' ב. וראה אות"ת בראשית (כ"ד ז) ע' חמש. א בשם החזן. 18) ר"ה סו, א.

כס"ד. יום ב' דחת השבועות ה'תש"מ. הנתח התי' בלתי מוגה

צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה זו אמו ביום
 חתונתו וביום שמתו פניו, וידוע היות בוח בליקו"ח²⁴ וכדושים
 שקראו²⁵, מזה ענין שמתו על אמו. דהנה אר"ץ בשת"ש⁴⁷
 כי שלמה האמור בשת"ש קאי על מקב"ה מלך שהשינס שני, ואמו
 קאי על כנס"י וכמוז"ב ע"י א' שקראה אמרנו כי מוכנה על שקראת בתינו, על
 שקראת אחותי כו', על שקראת פשוטו כי בני המדינה ג' עטרת מה עשה
 קדושים אותה משר פמלך שעשו לו בני המדינה ג' עטרת מה עשה
 המלך נטרפ' א' בראשו ושתיים נתן בראש בנינו כו'. וצרה"ב ע"ס
 השינויים בין ב' המקומות, דכאן כתיב בעטרה שעטרה זו אמו, עטרה
 אחת, ושם אחת שעשו ג' עטרות. ועוד, דכאן כתיב שעטרה זו אמו,
 הרינו שהוכתרה היא ע'י כנס"י, ושם אחת שעשו לו בני המדינה ג'
 עטרות, דלמה שמסוים ושתיים נתן בראש בנינו (כנס"י) מוכן שבני
 המדינה אינם בנינו, וכמפורש בהמשך המדרש שם שבני המדינה הם
 המקראים. וציוהר אינו מוכן, דהנה אר"ץ (בשינויתו קמ"ח)
 בשראף ק' ישראל נעשה פנשמע באן ששים לכווא שרף מה"ש לכא"א
 במז"ז ע"י מוכן שהוכתרה היא ע"י המלאכים, ויש ב' כתיבים וכו'.
 גם צרה"ב מהו שמקדים צאינה וראינה בנות ציון גו', שמהו משמע
 שלפני ענין ההכתרה (עטרה שעטרה זו אמו) צ"י היציאה (צאינה).
 וצ"ל קהניך, מתיכן תצאנה ויצאה זו מה ענינה. גם צ"י מהו
 שנקראו ישראל כאן בשם בנות ציון דוקא, דהנה בכלפיות נקראים
 ישראל בשם בת סתם, וכדאיחא במז"ז הנ"ל ע"י ע"י א' מחבבה על
 שקראת בתינו, ולפעמים נק' בשם בנות ירושלים (כמה פעמים
 בשת"ש), ולפעמים בשם בנות ציון, וצרה"ב השינוית דברת ציון דוקא
 לפסוק זה.

והנה מה שנשי"י נק' בשם בת הוא ע"ש היותם בבתי' מקבלים, היינו
 לפני שפינות עבודתם (שאי נקראו אחותי ואמי כו'). או י"י
 דגם בח"י בת ציון היא חכמית השפיקומה, ע"פ המבואר בתדושים
 עה"פ רנ"ג ושמתו בת ציון, שפעמי' לכווא החי' מעלת בת ציון דוקא,
 חכמת השפיקומה. וכוח גופא יש ב' אופנים, בנות ירושלים ובנות ציון.

(1) שת"ש ג' יא. (2) ראה לקי"ת שת"ש כ"א, ב. ועוד. (3) ראה ד"ה שאר"ר
 עז"ת, תש"ח, ועוד. (4) א' א, [יא]. וראה גם שת"ש עה"פ. שמו"ר פ"ב.
 ה. במז"ז פ"ב, ז. ועוד. (5) ראה שת"ש ופרש"י עה"פ. שמו"ר שם. ח"ג
 רס"ב, א. ועוד. (6) ויק"ר פכ"ד, ח. (7) שבת פ"ח, א. (8) תי"א לו, ד.
 וככ"פ. (9) זכרי' ב, יד.

קנה
 כשעה שחקיימו

וטוב צ"ב מקבלים את החורה ואת המצרות. ואח"כ, מתוך שמהו וטוב
 צ"ב, הולכים לקבל פני משיח צדקנו, שיקמל חורה את כל העם כולו,
 ולפעלה יחה, וראו לקמל על איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותו
 כמקוטנם ועל גולדמנט, בקרוב ממש, במהרה בימינו ממש, בבית
 משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויורכנו קוממיות לארצנו, בעוצה ידד.

(28) ירמ"י לא, ע.